

## Zpráva hlavního poradce chovu

Nejprve bych všem přítomným popřál hezký den. Moje zpráva bude poněkud netradiční a byl bych velmi rád, kdybyste ji přijali tak, jak Vám ji podám.

Chtěl bych, abyste nechápali moji zprávu jako takovou, která by chtěla kohokoliv poškodit, či kritizovat, ale chtěl bych pouze popsat stav věcí. Začnu tedy tím, že uvedu statistický přehled o chovu buldočků v našem klubu.

### Statistika:

K 1.12.2018 jsem zaznamenal celkový počet chovatelských stanic od počátku 20. století a to - 720, což je číslo za Českou Republikou včetně stanic MSBMK.

V letošním roce se v KFB ke shora uvedenému datu zapsalo: 104 jedinců z toho 49 psů a 55 fen.

Pokud se týká barevných rázů tak se zapsalo:

51 fawnů z toho 31 psů a 20 fen

9 fawn strakoš z toho 5 psů a 4 feny

35 žíhaných z toho 10 psů a 25 fen

9 žíhaný strakoš z toho 3 psi a 6 fen

Z přehledu vyplívá, že se musíme - chovatelé - soustředit na vyšší produkci strakošů ať již strakošů fawnů nebo strakošů žíhaných neboť 18 jedinců z 104 celkem je opravdu hodně málo, nehledě na to že strakoši všeobecně dávají do chovu buldočků silné kostry.

### Nyní bych se chtěl zaměřit na problematiku výstavnictví a bonitací:

Rozdíl, který je a měl by být mezi výstavou a bonitací je v tom, že výstavu posuzují lidé, kteří by sice měli mít na zřeteli jak má buldoček vypadat, ale vnášejí do toho i své osobní priority - buď mají raději strakoše než žíhané nebo fawny a nebo naopak. Je to vlastně z hlediska výstav potřebné, neboť každá výstava je jiná, přináší do rozhodování variabilitu, posouzení jedince a není to nuda.

Špatné je, pokud se do výstavnictví přenášejí osobní věci, jako je známost apod., protože pak se neposuzuje jedinec v našem případě buldoček, ale posuzuje se podle toho, kdo jej vodí.

Je to škodlivý aspekt výstavnictví a řekněme si zcela otevřeně - je ho poměrně dost.

Bonitace je naprosto odlišný způsob posouzení buldočka, neboť by zde měl být kladen důraz na jednotlivé body STANDARDU plemene, neboť ten, který projde bonitací jako - Chovný - bude ovlivňovat další vývoj plemene a to buď v kladném, nebo záporném smyslu. K bonitaci by měl každý majitel přistupovat tak, aby předvedený buldoček byl v kondici, neboť je to okamžik, který je důležitý pro jeho další osud.

Proto stále zastávám stanovisko, že bonitace by měla mít svůj vlastní den, neměla by být spojena s výstavou, aby stres z výstavy a únava jak majitele, tak i pejska negativně neovlivnila průběh bonitace.

Posuzování při bonitaci musí mít svůj čas a klid, musí to mít důstojný rámec, neboť je to více než jakákoliv výstava - je to okamžik pravdy pro každého jedince. Heslo dne by mělo být - STANDARD plemene, je základ pro posouzení každého jedince do chovu.

Shrneme-li si vše, tedy vše co jsem řekl o bonitaci, pak lze konstatovat, že se musíme řídit zákonnými normami klubu a STANDEM plemene. Pro rozhodnutí o chovnosti jedince slouží tedy standard, který je zpracován v bonitační kartě.

Vše se zdá být úplně jednoduché, pokud by do tohoto dění nevstupovaly i jiné zájmy, než jen chovatelské.

Dlouho jsem zvažoval, zda mám ve své zprávě uvádět věci, které mě trápí, ale nakonec jsem se rozhodl je takto zveřejnit, neboť se již nejedná o malichernosti, ale o zásadní rozpor uvnitř výboru klubu, ale také chovatelského kolegia.

Vše začalo se zveřejněním nového standardu plemene na jaře 2015.

Na tento nově upravený standard, reagovalo chovatelské kolegium, a to na nový zásadní bod (zabořený ocas - vylučující vada) zcela správnou "dohodou" - aby se zamezilo rychlým přechodem a tím i počátečním zmatkům překlenout dvouletou tolerancí a tito jedince krýt pouze na doporučení a jedincem, který tuto vadu nemá.

Takto proběhly bonitace roku 2015 a 2016.

Na jarní bonitaci v roce 2017 proběhla první bonitace bez tolerance této vylučující vady a proběhla poměrně v klidu, protože v této době bylo chovatelské kolegium jednotné. Ale tady už začínala probíhat první "kampaň" za tolerování vylučující vady i do dalších let ze strany funkcionářů výboru KFB a tím, že se prosadili společné schůze kolegia a výboru KFB, přidávali se i členové kolegia k tomuto nezdravému názoru a časem jsem zůstal zcela osamocen s názorem, že bychom měli zachovat a dodržovat po těchto dvou letech platný dokument STANDARD plemene a klubovou normu, vyjádřenou ve zpracované bonitační kartě, která zcela odpovídá právě standardu.

Přes všechny námítky ze strany výboru KFB proběhla další bonitace na podzim 2017 v souladu se standardem. Opět se snesla zcela nemístná velká kritika ze strany výboru KFB a bohužel se k tomuto přidalo i chovatelské kolegium s tím, že celý svět tuto vadu toleruje - viz výstavy - a my přece nemůžeme být jakousi výjimkou. Navíc mě bylo vyčítáno, že mým přístupem škodím plemeni. Marně jsem vysvětloval rozdíl mezi výstavou a bonitací a upozorňoval na nutnost dodržovat platný standard plemene. Tlak byl tak velký, že jsem zvažoval můj odchod z funkce.

Na jaře letošního roku proběhla další bonitace, které jsem se nemohl zúčastnit ze zdravotních důvodů a děly se věci.

Navíc, i když jsem nebyl na této bonitaci přítomen, byl jsem nevybíravě peskován za uchovnění feny. Čili kdybych byl kritizován za uchovnění nestandardních fen, tuto kritiku bych přijal. Ručím za chovatelské kolegium, které jsem si mezi chovateli vybral, ale místo toho mě výbor kritizoval, za chovnost feny, která neměla vylučující vadu, a kterou jsem navíc neviděl.

Nechci dále a také nebudu rozebírat další kroky výboru a části kolegia - dále byl vyvíjen obrovský tlak na moji osobu - stále se to vše točilo kolem ocásku a nyní již podle výkladu standardu. Došlo to tak daleko, že byl výborem zpochybnován i překlad standardu. Opět jsem pod tímto tlakem uvažoval o odchodu z funkce hlavního poradce chovu, ale když mě pár chovatelů, kteří se o tomto dozvěděli a rozmlouvali mě tento krok - abych to nevzdával a dál bojoval - vždyť se jedná o buldočky, tak jsem se rozhodl dál pokračovat.

Než se zmíním o poslední bonitaci z října letošního roku, zopakuji pasáž ze standardu pojednávající o ocásku buldočků.

OCAS - přirozeně krátký, ideálně dlouhý tak, aby kryl řitní otvor, nízko nasazený, spíše rovný, silný u kořene a zužující se ke konci. Je povolen zalomený, zlomený, stočený nebo relativně dlouhý ocas, nepřesahující hlezno. Ocas je nízko nesen. Dokonce ani pohybu by se neměl zvedat nad vodorovnou linii. Vylučující vada - bezocasost nebo ocas zanořený do zádi.

A nyní přistoupím k poslední bonitaci. Před bonitací byla svolána schůze výboru a chovatelského kolegia a bylo to poprvé, co se takováto schůze konala těsně před bonitací a bez zápisu. A pochopil jsem proč už při příchodu. Byl jsem veřejně pokárán (a to říkám velmi slušně), že jsem přišel pozdě. Nechci se omlouvat, ale byl to první pozdní příchod po 40 letech a jen o 10 minut.

Ale to byla pouze předehra. Nebudu zde doslova uvádět průběh této "schůze", ale určitě se povedla, protože se podařilo výboru a kolegiu mě natolik vytočit (opět ocásky), že jsem zvýšil hlas, i když to není zrovna můj způsob, ale povedlo se a následně jsem se dovídal, že se za mě všichni styděli. Z průběhu této schůze jsem pochopil, že musím tolerovat vylučující vadu - ocásky. Abych tedy nevyvolával další trapné hádání u bonitace před členy klubu, nechal jsem poprvé a také naposledy volný průběh této bonitace (ani jsem nemusel - nikdo se mě na nic neptal a posuzovatelka sama rozhodovala o chovnosti).

Je a bylo pro mě velkým zklamáním, že posuzovatelka poprvé sama rozhodovala o chovnosti v mé přítomnosti a navíc její rozhodování bylo právě v rozporu se standardem plemene a bonitační kartou. Jak potom můžeme jako klub chtít, aby ostatní posuzovatelé dodržovali standard, když ho nedodržuje posuzovatelka, členka našeho klubu a současně jako členka dozorčí rady a chovatelského kolegia. Ptám se tedy, jak může výbor klubu a většina členů kolegia chtít na členské základně, aby dodržovali klubové normy, když je tito lidé sami porušují?? Jenom malá poznámka - ze 3 jedinců na základě rozhodnutí posuzovatelky se stali chovnými v rozporu se standardem - ocásky - byli dva v majetku členek chovatelského kolegia. K tomu opravdu není co dodat. Proto všechny ty tlaky na mojí osobu.

Z tohoto všechno vyplývá, že do budoucna nemohu spolupracovat s kolegiem, které jsem si bohužel sám vybral a které můj názor odmítá a měl bych si vybrat tým z chovatelů, kteří pochopí, že musíme dodržovat základní normy pro chov každého plemene, což je právě standard, který je zpracován zemí původu, odsouhlasen FCI a následně předán naší kynologickou unií. Věřím, že výbor změny, které podle stanov klubu navrhnu, ve složení chovatelského kolegia odsouhlasí. K této zprávě přikládám prohlášení naší Kynologické unie, které si dovolím Vám přečíst (viz příloha).

A tímto končím svoji zprávu a děkuji za pozornost.

Pavel Kolář